

200701823/1.

Datum uitspraak: 30 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/40269 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, van 12 februari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het door appellant gemaakte bezwaar tegen het niet tijdig door de minister nemen van een beslissing op zijn verzoek om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 februari 2007, verzonden op 13 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 22 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. F.S.N. Nasrullah-Oemar, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

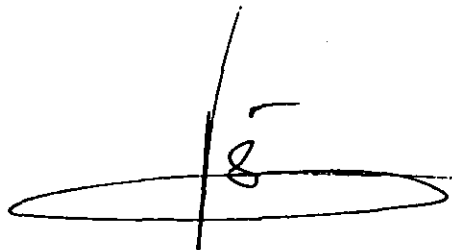
w.g. Nasrullah-Oemar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 mei 2007

404

Verzonden: **30 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Breda

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer

Reg.nr(s): AWB 06/40269

V-nr(s)

uitspraak van de enkelvoudige kamer ingevolge artikel 8:77 Algemene wet
bestuursrecht d.d. 12 februari 2007

in de zaak van

eiser, woonplaats kiezende ten kantore van zijn gemachtigde
mr. W.A. Venema te Rijsbergen,

en

de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde mr. I.L.B. Venghaus.

1. Procesverloop

1.1 Eiser heeft beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 21 juli 2006 (hierna: bestreden besluit), waarbij een door eiser op 24 september 2005 ingediend bezwaar, gericht tegen het niet verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), niet-ontvankelijk is verklaard.

1.2 Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden.

1.3 Het beroep is behandeld ter zitting van 8 februari 2007. Zowel eiser als verweerder hebben zich laten vertegenwoordigen door hun gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op [] , burger van de Democratische Republiek Congo te zijn en sedert 4 mei 1999 als vreemdeling in Nederland te verblijven. Op 29 augustus 2000 heeft eiser een aanvraag om een vergunning tot verblijf op grond van klemmende redenen van humanitaire aard ingediend. Volgens eiser dient deze aanvraag sinds de inwerkingtreding van de Vw 2000 aangemerkt te worden als een aanvraag tot het

Reg.nr(s): AWB 06/40269

blad 2

verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij brief van 24 september 2005 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen het niet tijdig beslissen op voornoemde aanvraag. Op 9 januari 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen het niet tijdig beslissen van verweerder op eisers bezwaar van 24 september 2005. Dit beroep is gegrond verklaard bij uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats (kenmerk AWB 06/1994) van 27 juni 2006. Verweerder heeft vervolgens het bestreden besluit genomen. Dit besluit strekt tot het niet-ontvankelijk verklaren van het bezwaar van 24 september 2005.

2.2 Eiser heeft in beroep aangevoerd dat verweerder ten onrechte de door hem op 29 augustus 2000 gedane aanvraag om een vergunning tot verblijf op grond van klemmende redenen van humanitaire aard niet heeft aangemerkt als een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Daartoe is aangevoerd dat verweerder ten onrechte heeft verwezen naar een uitspraak van 22 oktober 2004 van deze rechtbank, zittinghoudende te Rotterdam (kenmerk AWB 04/8888), omdat deze uitspraak zag op een aanvraag van eiser om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd en de rechtbank in die procedure slechts kon oordelen over het besluit dat bij hem ter toetsing voorlag. Verweerder dient dan ook nog immer te beslissen op eisers aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van 29 augustus 2000, aldus eiser.

Voorts heeft eiser verwezen naar een uitspraak van 22 november 2004 van de Afdeling bestuursrechtspraak van Raad van State (hierna: AbRS) met kenmerk 200405836/1. Ten slotte heeft eiser aangevoerd dat hij gehoord had moeten worden nu het bezwaarschrift, aldus eiser, ontvankelijk is.

2.3 De rechtbank neemt, in het licht van de aangevoerde beroepsgronden, het navolgende wettelijke kader tot uitgangspunt.

Ingevolge artikel 1:3, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) wordt onder een besluit verstaan een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.

2.4 De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de aanvraag van 29 augustus 2000 niet is aan te merken als een asielaanvraag en dat dit een vaststelling is die in rechte reeds is komen vast te staan. De rechtbank overweegt daartoe als volgt.

Verweerder heeft bij besluit van 23 mei 2002 de aanvraag om een vergunning tot verblijf met als doel "klemmende redenen van humanitaire aard" ingevolge het bepaalde in artikel 117, eerste lid, Vw 2000 aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd en heeft die aanvraag afgewezen. In het hiertegen gerichte bezwaar heeft eiser betoogd dat zijns inziens, de aanvraag aangemerkt dien te worden als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, nu hij bij zijn aanvraag asielgerelateerde gronden heeft aangevoerd. Ook in het beroep, gericht tegen het besluit van 27 januari 2004, waarbij het bezwaar ongegrond is verklaard, heeft eiser dit als één van de gronden van beroep aangevoerd. Bij voornoemde uitspraak van 22 oktober 2004 van deze rechtbank, zittingsplaats Rotterdam, is daartoe in rechtsoverweging 4.2.3 geoordeeld dat, nu in de Leemtetwet is bepaald dat sedert 1 juli 1998 voor een verblijfsvergunning asiel een aparte aanvraag dient te worden gedaan en eiser dit heeft nagelaten, verweerder de aanvraag terecht heeft aangemerkt als een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier en er geen aanleiding was om eisers aanvraag op grond van artikel 117 Vw 2000 aan te merken als een aanvraag asiel. Deze uitspraak is bekrachtigd bij uitspraak van de AbRS van 3 februari 2005 (kenmerk 200409718/1). Ten overvloede wordt

Reg.nr(s): AWB 06/40269

blad 3

opgemerkt dat eiser desgevraagd ter zitting heeft bevestigd dat hij in hoger beroep eveneens een grief heeft gericht tegen de vorengenoemde overweging in de uitspraak van 22 oktober 2004.

Eisers verwijzing naar de uitspraak van de AbRS van 22 november 2004 kan reeds vanwege de formele rechtskracht van de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Rotterdam van 22 oktober 2004, niet tot een ander oordeel leiden.

Gelet op het vorengaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat, nu er aan het onderhavige bezwaarschrift geen aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ten grondslag ligt, er geen sprake is van een appellabel besluit in de zin van artikel 1:3 Awb, zodat het bezwaar terecht niet-ontvankelijk is verklaard door verweerder. Gelet hierop heeft verweerder zich tevens terecht op het standpunt gesteld dat met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder a, Awb kon worden afgezien van het horen van eiser.

2.5 Op grond van het voorgaande zal het beroep ongegrond worden verklaard. Aan een beoordeling van de overige beroepsgronden komt de rechtbank niet meer toe. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. M. L. Weerkamp en in het openbaar uitgesproken op 12 februari 2007, in tegenwoordigheid van mr. H.F. Klaver, griffier.

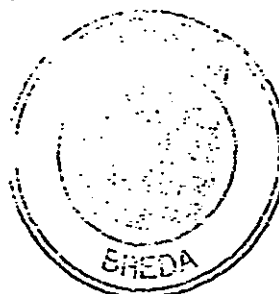
Rechtsmiddelenclausule

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. (Nadere informatie: www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op: 13 FEB 2007

VOOR KOPIE KONFORM
Bijzitter van
de rechtbank
te Breda

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St. Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

ADVOCATEN en PROCUREURS

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1495 B	13 MRT 2007
ZAAKNR.	
AAN: VI	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Hoger beroepsschrift

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State

Appellant is _____ wonende te _____ aan de _____
voor deze zaak woonplaats kiezende te Rijsbergen aan de St. Bavostraat 18
op het kantoor van mr. W.A. Venema die verklaart door hem bepaaldelijk ge-
volmachtigd te zijn om dit hoger beroep in te stellen en in deze zaak als zijn gemach-
tigde op te treden.

1. Op 29 augustus 2000 heeft appellant bij de korpschef van de regiopolitie Noord-Holland-Noord een aanvraag om de verlening van een vergunning tot verblijf op asielgerelateerde gronden ingediend.
2. Bij beschikking van 23 mei 2002 heeft de Staatssecretaris van Justitie voornoemde aanvraag voor zover die op reguliere gronden berust afgewezen en heeft de Staatssecretaris van Justitie overwogen dat, voor zover de aangevoerde klemmende redenen van humanitaire aard op asielgerelateerde aspecten betrekking hebben appellant een asielaanvraag dient in te dienen.
3. Op 20 juni 2002 heeft appellant tegen voornoemde beschikking bezwaar gemaakt bij de Staatssecretaris van Justitie.
4. Bij beschikking van 27 januari 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie voornoemd bezwaar ongegrond verklaard.
5. Op 24 februari 2004 heeft appellant van laatstgenoemde beschikking beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage.
6. Bij uitspraak van 22 oktober 2004, verzonden op 3 november 2004, heeft de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Rotterdam, het beroep ongegrond

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters

St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

ADVOCATEN en PROCUREURS

2

verklaard.

7. Bij laatstgenoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten aanzien van de stelling van appellant dat zijn aanvraag aangemerkt dient te worden als een aanvraag om de verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd overwogen dat de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de aanvraag van appellant terecht als een aanvraag om de verlening van een verblijfsvergunning regulier heeft aangemerkt. Dit leidt tot de conclusie dat naar de opvatting van de rechtbank uitsluitend een beslissing op een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voorlag.
8. Op 24 september 2005 heeft appellant bij de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie bezwaar gemaakt tegen de niet-tijdige beslissing op zijn op 29 augustus 2000 ingediende aanvraag om de verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.
9. Bij beschikking van 21 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie laatstgenoemd bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.
10. Op 18 augustus 2006 heeft appellant van laatstgenoemde beschikking beroep bij de Rechtbank te 's-Gravenhage ingesteld.
11. Bij uitspraak van 12 februari 2007, verzonden op 13 februari 2007, heeft de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Breda, laatstgenoemd beroep ongegrond verklaard.
12. Appellant kan zich met laatstgenoemde uitspraak niet verenigen weshalve hij daarvan hierbij bij Uw Afdeling hoger beroep instelt.
13. Appellant voert tegen de aangevochten uitspraak de volgende grieven aan.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters

St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

ADVOCATEN en PROCUREURS

3

Grief 1

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder rechtsoverweging 2.4 van de aangevochten uitspraak overwogen:

"De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de aanvraag van 29 augustus 2000 niet is aan te merken als een asielaanvraag en dat dit een vaststelling is die in rechte reeds is komen vast te staan. De rechtbank overweegt daartoe als volgt.

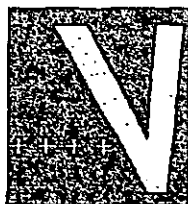
Verweerder heeft bij besluit van 23 mei 2002 de aanvraag om een aanvraag om een vergunning tot verblijf met als doel "klemmende redenen van humanitaire aard" ingevolge het bepaalde in artikel 117, eerste lid, Vw 2000 aangemerkt als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd en heeft die aanvraag afgewezen. In het hiertegen gerichte bezwaar heeft eiser betoogd dat zijns inziens, de aanvraag aangemerkt dient te worden als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, nu hij bij zijn aanvraag asielgerelateerde gronden heeft aangevoerd. Ook in het beroep, gericht tegen het besluit van 27 januari 2004, waarbij het bezwaar ongegrond is verklaard, heeft eiser dit als één van de gronden van beroep aangevoerd. Bij voornoemde uitspraak van 22 oktober 2004 van deze rechtbank, zittingsplaats Rotterdam, is daartoe in rechtsoverweging 4.2.3 geoordeeld dat, nu in de Leemtewet is bepaald dat sedert 1 juli 1998 voor een verblijfsvergunning asiel een aparte aanvraag dient te worden gedaan en eiser dit heeft nagelaten, verweerder de aanvraag terecht heeft aangemerkt als een aanvraag om een verblijfsvergunning regulier en er geen aanleiding was om eisers aanvraag op grond van artikel 117 Vw 2000 aan te merken als een aanvraag asiel. Deze uitspraak is bekrachtigd bij uitspraak van de AbRS van 3 februari 2005 (kenmerk 200409718/1). Ten overvloede wordt opgemerkt dat eiser desgevraagd ter zitting heeft bevestigd dat hij in hoger beroep eveneens een grief heeft gericht tegen de vorengenoemde overweging in de uitspraak van 22 oktober 2004.

Eisers verwijzing naar de uitspraak van de AbRS van 22 november 2004 kan reeds vanwege de formele rechtskracht van de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Rotterdam van 22 oktober 2004, niet tot een ander oordeel leiden."

Appellant kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat de Rechtbank miskend heeft dat de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Rotterdam, in de uitspraak van 22 oktober 2004 slechts kon oordelen over het besluit dat bij haar ter toetsing voorlag en dat dat besluit slechts de afwijzing van de aanvraag van appellant een verblijfsvergunning regulier te ver-

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters

St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

ADVOCATEN en PROCUREURS

4

lenen behelsde en niet de afwijzing van een aanvraag om hem een verblijfsvergunning asiel te verlenen. Een beroep op grond van artikel 6:2 van de Algemene wet bestuursrecht tegen het niet tijdig nemen van een asielbeschikking lag bij de Rechtbank evenmin voor. Daarom kan niet relevant zijn dat de Rechtbank in de uitspraak van 22 oktober 2004 een oordeel heeft gegeven over de karakterisering van de op 29 augustus 2000 ingediende aanvraag. De Rechtbank heeft dat in de aangevochten uitspraak miskend.

Grief 2

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder rechtsoverweging 2.4 van de aangevochten uitspraak overwogen:

"Gelet op het vorengaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat, nu er aan het onderhavige bezwaarschrift geen aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ten grondslag ligt, er geen sprake is van een appellabel besluit in de zin van artikel 1:3 Awb, zodat het bezwaar terecht niet-ontvankelijk is verklaard door verweerder. Gelet hierop heeft verweerder zich tevens terecht op het standpunt gesteld dat met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder a, Awb kon worden afgezien van het horen van eiser."

Appellant kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat blijkt hetgeen in de voorafgaande grief is aangevoerd verweerder zich niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat er geen sprake is van een besluit zoals bedoeld in artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht waartegen een rechtsmiddel aangewend kan worden. Voorts heeft de Rechtbank ongemotiveerd geoordeeld dat aan het bezwaarschrift van 24 september 2005 geen aanvraag om de verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ten grondslag lag, hetgeen in strijd is met artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht. De Rechtbank heeft immers ten onrechte volstaan met een verwijzing naar de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Rotterdam, van 22 oktober 2004.

REDENEN waarom appellant zich tot Uw Afdeling wendt met het verzoek:

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters

St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

ADVOCATEN en PROCUREURS

5

- a) dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- b) de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Breda, van 12 februari 2007 te vernietigen;
- c) het bij de Rechtbank ingestelde beroep alsnog gegrond te verklaren;
- d) de bestreden beschikking van 21 juli 2006 alsnog te vernietigen;
- e) alsmede verweerder te veroordelen in de proceskosten die appellant in beide instanties heeft moeten maken.

Rijsbergen, 13 maart 2007

Gemachtigde